

Ասգեն Արմենյանը՝

Հախարհիչների նախանշախնդիր

Վերջերս «Ազգում» եւս մեկ հեռախոսախոսակցութեամբ զրոյս տեսել Բեյրութում լիբանանահայ ճանաչված մշակութաբան, հայ կարթիկ վարդապետ Գայր Անդրանիկ Կոստանյանի հեղինակությունը: 376 էջ ծավալով այս ուսումնասիրությունը հրատարակվել է բանաստեղծ, հայ կարթիկ դասախոս Գայր Անդրանիկի «Մասիս» դասընթացի երկուսի խմբագիր Գրայ Բաջրեանի թողովով, էջադրույթը եւ տպագրությունը Բեյրութի «Սիւն» հրատարակչության (ՏԵՕԵՆ՝ Արամ Սեփեթյան):

Հասարակական գիտությունների մասին (էջ 7-9) Գ. Կոստանյանը գրում է. համար «առձեռն» ժամասացությունը մշակելով (էջ 161): Երրորդ մասը էջ (165-195) նվիրված է Գայր եկեղեցու դասախոսին: Ներկայացվում են բացատրվում են դասախոսի խորհուրդը, Գայր եկեղեցու դասախոսի գաղափարները, դրանք հասարակությանը, բուն դասախոսի ծիսակատարության ընթացքը՝ սկզբից մինչև վերջ:

Հասարակական գիտությունների մասին (էջ 199-231) առանձին ենթամասերում բացատրվում են Գայր եկեղեցու ծիսակատարության ժամանակ օգտագործվող մատուցումները, զգեստները եւ նույնիսկ եկեղեցու շինարարական թաղանթները:

Հայ իրականության մեջ այս ծրագրի իրականացումը կարելի է ասել կարելի է համարել «Բարեկրթության արահետներով» եւ «Բարեկրթության խմբակ» ժողովածուների հրատարակումը: Գրքի դարձնակարգի մասին հրատարակության անհրաժեշտության մասին հարցումը լայն լայն առիթ է ստեղծում եւ նախկին կանոնադրության, այժմ արդեն Հայաստանում հաստատված Ասգեն Արմենյանին, մարդ, որն աղյուս կանոնով ու գործով է աղյուսում իր հայրենասիրությունը: Ասգենի գրքի հեղինակը Արամ Գայրեանն է, երկրորդ գրքի հեղինակը՝ Երվանդ Օհանյանը:

Ամենասարբեր նյութեր են տպագրված այս երկու ժողովածուներում, նյութեր, որոնք բարոյականության հիմնադրեր են մասալ սերնդի համար: Անկեղծ ասած, այս նյութերի վերաբերյալ մեզ մեզ մեծ հասակների համար, ովքեր աշխարհում մանկությունը բնառապարհա-

նական շարժումների, փառաբանության ծայրահեղությունների, սեփական համակենսոցայինների, բնականության, մարմնավաճառության բավիղներում, դարձապես մոռանում են բարոյականության արժանիքները չափանիշները:

Կրկին կարող է Պարոյր Սեփեթյանի «Ազգային ստեղծագործությունները եւ ազգային արժանապատիվները» հոդվածը, Տերյանի, Զարիֆյանի, Մեծաբեկի, մեր ու օտարների դարձառնականությունը մեզ մեզ, որոնք հրահանգներ կամ թելադրություններ չեն:

Լորեն Զորեթի բարոյական գաղափարները հիմնադրությունների վրա հիմնված այս գրքի հրատարակումը բարոյական մասնագիտության ուսումնասիրման արդյունավետ միջոց է: Բնական գիտելիքները երբեք ու երբեք արանքալ չեն եւ ենթադրում են բարոյական հետազոտություններ: Ուսի Ասգեն Արմենյանի այս նախածրագրում առաջին փուլը դիտարկում է մեր երկրի բարոյական առողջացման, բարոյականության չափանիշների վերածնունդը ժամանակակից:

ՍԵՐԳԵՅ ԳՆԱՅՆ

Այս անունով հասարակական գիտությունների մասին (էջ 7-9) Գ. Կոստանյանը գրում է. համար «առձեռն» ժամասացությունը մշակելով (էջ 161): Երրորդ մասը էջ (165-195) նվիրված է Գայր եկեղեցու դասախոսին: Ներկայացվում են բացատրվում են դասախոսի խորհուրդը, Գայր եկեղեցու դասախոսի գաղափարները, դրանք հասարակությանը, բուն դասախոսի ծիսակատարության ընթացքը՝ սկզբից մինչև վերջ:

«Հայ ծիսական պաշտամունքը»

«1700-ամեակի առիթով, բարի է վերաբերել, կրկին իմաստավորել ու կենսիկ աղբյուր դարձնել այն դասախոսները, որոնք... մեզ եւ մեր ժողովուրդը հոգեպետ սնուցին եւ հոգեւոր արթունի հասցուցին» (էջ 8): Եւ այժմ այս ուսումնասիրությունը հրատարակվել է բանաստեղծ, հայ կարթիկ դասախոս Գայր Անդրանիկի «Մասիս» դասընթացի երկուսի խմբագիր Գրայ Բաջրեանի թողովով, էջադրույթը եւ տպագրությունը Բեյրութի «Սիւն» հրատարակչության (ՏԵՕԵՆ՝ Արամ Սեփեթյան):

Հասարակական գիտությունների մասին (էջ 7-9) Գ. Կոստանյանը գրում է. համար «առձեռն» ժամասացությունը մշակելով (էջ 161): Երրորդ մասը էջ (165-195) նվիրված է Գայր եկեղեցու դասախոսին: Ներկայացվում են բացատրվում են դասախոսի խորհուրդը, Գայր եկեղեցու դասախոսի գաղափարները, դրանք հասարակությանը, բուն դասախոսի ծիսակատարության ընթացքը՝ սկզբից մինչև վերջ:

ՄԱՐՏ 2002 ԷՐ 6

Հասարակական գիտությունների մասին (էջ 7-9) Գ. Կոստանյանը գրում է. համար «առձեռն» ժամասացությունը մշակելով (էջ 161): Երրորդ մասը էջ (165-195) նվիրված է Գայր եկեղեցու դասախոսին: Ներկայացվում են բացատրվում են դասախոսի խորհուրդը, Գայր եկեղեցու դասախոսի գաղափարները, դրանք հասարակությանը, բուն դասախոսի ծիսակատարության ընթացքը՝ սկզբից մինչև վերջ:

ԳԵՂԱՐԳ ՅԱԶԵԾՅԱՆ

Երբ խոսում է մեծադր

«Չէի ստատում, որ մեծադրի մեծությունը հայերիս մեջ այսօրվա բարձր մակարդակի վրա է: Անասուի Ավետարանի գործերը կարող են դառնալ բերել ցանկացած ազգի»: Գայր Անդրանիկի «Մասիս» դասընթացի Գրայ Բաջրեանի խմբագրությամբ հրատարակված «Հայ ծիսական պաշտամունքը» գրքի մասին հարցազրույցի մասին: Տարբերակներ ու տարբերությունները հարցազրույցի մասին:

կայացած անհասական ցուցաբերում են: Ինչպես գրում է արվեստագետ Սարո Սարուխանյանը, Ավետարանի ստեղծագործական հիմնադրը սինթետիկ մասնագիտությունն է: Այն ունակ է գեղանկարչության հայտնի օրինակներում մեծ բացահայտելու հուզական եւ իմաստային միջավայր անհայտ ընդհանրացումներ: Գաղափարները մեծադրի որակն են զեղարվեստական մեծամասն հնարավոր սարբերակներ:

վազեն» մակնիշի հասույ միկրոպսոբուս նվիրեց հայ հաճախորդներին «Փյունիկ» ասոցիացիային: Իսկ Ասլանյանը սեղի ունեցած նույնափոխ ցուցահանդեսից հետո ստորագրեց, ինչի շնորհիվ ստորագրեց զբաղվող հայ հաճախորդներին երեխաները Համալսարանային օլիմպիադայից հետո կազմակերպված դասախոսական խաղերում հարթեցին անգամ մեծադրության իրենց խաղընկերներին: Հիշատակներն են, որ այցելելով ԱՄՆ, հայ արվեստագետն իր ձեռքի աշխատանքներ է ընծայել Հիկազոյի վերականգնողական կենտրոնին, ուր երկաւարից հետո բուժվում էին սասնյակ հայ երեխաներ:

«Մեծադրի լեզուն հասկանալը հեշտ չէ, մեծադրը սարբեր ջանքեր ու հմտություն է դառնում, բացի այդ չափազանց վստահաբեր են զանազան թթուների գոլորշիները, որոնց հետ ակամա շփվում են աշխատանքի ընթացքում», խոստովանում է կիրառական այս արվեստի վարդապետը:

1993-ին Ֆրանսիայի մեծադրի նախարար Թյուրոնի նախաձեռնությամբ Անասուի Ավետարանի աշխատանքների անհասական ցուցահանդես բացվեց Փարիզի փառաբանական համալսարանում, ինչն, ինքնուրույն, բավականաչափ դասավորեց է այլազան ներկայացուցչի համար: Դիտելով այն, Ժակ Թյուրոնն ասաց. «Ոչ մի ֆրանսիացի իր առողջության հաճախորդները չեն սեղծի, դա կարող է միայն հայը»:

«Գոռ» զեղարվեստի սրահում, որ հանդիսանում է Երեւանի մեծադրի գոլորշի կենտրոններից մեկը, օրերս բացված Անասուի Ավետարանի աշխատանքների ցուցահանդեսը հավասար է այդ միջոց: Եվ բացի այդ, հուզում է հանդիսատեսին իր ինքնատիպ աստիճանի ու կատարման զեղեցկությամբ:

ՅԱՍՄԻՆ ԿՈՎՏԱՆՆՅԱՆ

վեստագետի աշխատանքները (մեծադր, աղակի) զարդարում են Հայաստանի Ազգագրական թանգարանը, Բոստոնի «ԱՄՆ» թանգարանը, Երմիտաժի Ամենայն հայոց կաթողիկոսի նստավայրը՝ Մեծադրի մեջ շուրջ ու ասելիք արած գաղափարը, ծնունդն ու գոյնը կիրառական արվեստի հայ եւ այլազան սիրահարների այնքան են շուրջ աշխարհի սարբեր երկրներում, այդ թվում Իսլանդիայում, Դոմինիկայում, Եվրոպայում, Ռուսաստանում (Մոսկվա, Մանկե Պետերբուրգ) անցկացված հայ արվեստի օրերն են երեւանում, Փարիզում, Չիկագոյում, Բոստոնում, Վաշինգտոնում, Ասլանյանում, Լոս Անջելեսում, Հալեոյում

րի կիրառման մեջ չէ, որով այնքան հարուստ է դեկորատիվ արվեստը, այլ զեղարվեստի նյութական հենքի մեջ, գունային եւ դասակարգված լեզվի արտահայտչական անսխալ ընդհանրացումների մեջ: Դրանք մեր յուրաքանչյուր գործին հաղորդում են զարմանալի խոր եւ ընդգրկուն հնչողություն:

Մարդու գործը, ստեղծագործական նվաճումներն առավել արժեք են ձեռք բերում, երբ արվեստագետն օժտված է լինում բարեարտություն անելու ձիրքով:

Թուրքերենի դասագիրք հայերենով

Վերջերս լույս տեսավ ԵՊՀ արեւելագիտության ֆակուլտետի բուրգահայտության ամբիոնի վարիչ Ա. Մաքարյանի եւ նույն ամբիոնի դասախոս Ա. Սողոմոնյանի հեղինակած «Թուրքերենի դասագիրքը»: Լինելով վերջին հրատարակության մեջ առաջին նմանափոխ դասագիրքը՝ սա հաջողված փորձ է հայ ուսանողին մարտնչի լեզվով ծանոթացնելու արդի թուրքերենին: Դասագրի հրատարակման անհրաժեշտությունն անհերքելի է: Մինչ դասագրի լույսընծայումը թուրքերեն ուսումնասիրողները հիմնականում առաջընդունում էին խորհրդային Երեւանի դասագրքերով, որոնք դարձնակարգում էին փերականական եւ բառային հնոսի:

Մեթոդաբանորեն հիմնավորված դասագիրքը (15 դաս) համակարգված է կուռ սրամաբանական կառուցված ունի: Այս արժանիքը ուսումնասիրողին մասշտիբորեն է մասնագում թուրքերենի հնչյունաբանությունը, փերականությունը եւ հիմնական բառապաշարը: Համադասարանական առաջադրանքների եւ վարժությունների միջոցով ուսանողը հնարավորություն է ստանում ամրապ-

ղելու ստացած գիտելիքները: Դասագիրքը դարձնակարգում է նաեւ բուրգ հայերենի գործերն ստեղծագործություններ, բուրգական ասացվածքներ եւ որոշ նյութեր բուրգական մանուկից:

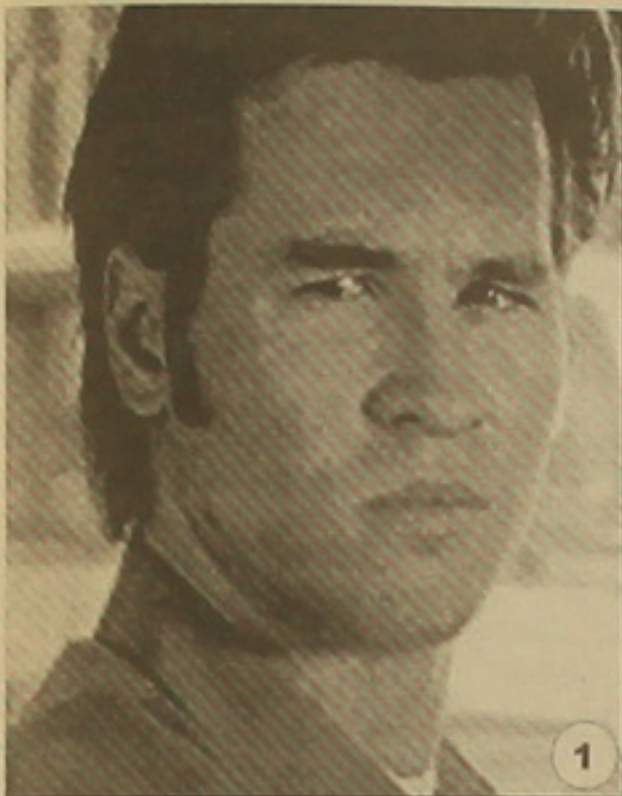
Հեղինակներին հաջողվել է դասագրքում ներառել միանգամից երեք բառարան, որոնք սկզբունականորեն են թուրքերեն-հայերեն լեզվաբանական գիտաբանների, թուրքերեն-հայերեն ուսումնական (5000 բառ եւ բառակադակցություն) եւ թուրքերենի առավել գործածական հաղափարներին: Ընդհանրապես աշխատանք է կատարել դասագրի խմբագիր, բանասիրական գիտությունների դոկտոր, դոկտոր Գառնիկ Ասարյանը: Գրքի հրատարակման օժանդակել է ծանաչված արեւելագետ եւ բարեգործ Գուրգեն Սեփեթյանը: Թուրքերենի դասագիրքը Երեւանի մեծադրի դասագիրքը եւ գիտության նախարարության կողմից որոշ դասագիրք բուրգերի ուսանողների համար:

ԱՐԱՄ ԱՆՆՅԱՆ

ՅԱՐԱՆԿԱՐԺԻ ԱԶԵՆՈՒ

սկանավոր

Կրոնական «այլախոհ»	Ղաժան մուլագար	«Ոչ բնական» լեզու	Ելքի հետնորդ	Լուսաշող եւ պայծառ լուսատու
Պետություն + պետություն	Տիկին Ռախայի իրավահաջորդը	Պատուհանի «աչքը»	Մրցակից, մրցամեկնարկ	Այծի «լուսատու», բուծիչ ճարպ
Կնամեծար սպանագեն հեծյալ			Սշտադալար փշատերեւ	

Կոպալ	Խաչակիրների երբը	Տարգանհ կապիկը	Միջուկ + էլեկտրոն	«Սեւ-սպիտակ» խառնածին	Ղազախստան, խոշոր քաղաք	Անհագ, անկուշտ, ...	Չորահրամանատար Բժշկյանը	Սրբապետի մեծ խաչ	Արտ, բնագավառ	Ֆրանսիա, քաղաք, «Օսկար»	«Հեքիաթային» կառույց
Եւ գուժականը, եւ ավետաբերը	Շիրվանզադեի ծննդավայրը					S-ն գրաբարում			Եւ Ախմատովա, եւ Պերման		

Մատաղորի կենաց մահու կոիվը	Եվեդական «Ֆորդ»			Թբիլիսաբնակ անձնավորություն	Հյուրի «բարի» մարմնամասը						
Դարբին, հնոց	Բաշկիր	Շատ ... կան եռման ջուր									

Լորարիս, անկործ	Չայքենո	Եւ առաքելական, եւ ուղղափառ	Մարտի 8, ապրիլի 7	Մաշտոցի մանուկների տ	Հայրենու մուրր անձնանուն						
Լուսանկարչական ֆիլմա											

Սերուդա	Շինջուկատ	Գազաբների գազաբ		Սեւ գոտու «կարգ»	Հարագատ	Ֆիլեսա Ֆոզը միշտ գտնում էր	Մագերը «ջերմորեն» չորացնողը	Եւ բոչուն, եւ միրգ			
Կեկեիկը մուրհակն էր	Օրվա 1/24-րդ մասը	Երկու կիսամյակ		Ֆորտրան, ալգոլ			«Չիաբիմ»				
Ոսկերչական խաչքեր				Կոնքի եւ ծնկի միջնահատվածը							
Սուրճի «սխալն ուղղորդը»											
Խայամ	Կես տոն «վերել»			Նա սարկավազ է, դեր ոչ ...	Օրիորդը Լոնդոնում						

Խրատել ... տալ				«Կուզիկ» տավար	«Սեպ» Եվրոպայի եւ Ասիայի միջեւ						
Ոչ հայր ունի, ոչ էլ մայր	«Բուրավետ» երկինք			Երաժշտական դուետ							
				Ներկա չգտնվող							
«Էլ ... փիտ, էլ քալալ շուն»	Չբեր, ստեղծ ...										

